

คู่มือชมปลาสวย

คำเตือน เป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล (อีกแล้ว)

By : โป้ง 49 (The Admin)

08-9494-8778

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่าน ชาว ไทยครอบครัวดี เช่นเคยครับขณะที่ร่างต้นฉบับเพื่อส่งกอง บ.ก. ผมก็ยังไม่ได้รับผลตอบรับจากท่านผู้อ่านเช่นเคย เพราะยังไม่วางแผงนั่นเอง (6พ.ค.50) แต่ด้วยความที่ไม่ชอบอะไร คั่งค้างคาใจตัวเองจึงอยากเขียนบทความเรื่องตัดสินต่อให้จบ ไม่อยากให้อ่านรอนาน ใจจริงอยากลงเป็นรายปักษ์เลยนะครับ เพราะแต่ละเดือนในความรู้สึกผมนั้น ในแง่ของข่าวสาร นั้นผมว่าไม่ค่อยทันใจเท่าใดนัก (บก.คงไม่ต้องหลับต้อนอนหารูปปลามาลงหนังสือกันไม่ทัน เดือนละเล่มก็พอแล้วครับ) ในยุคดิจิทัลนี่อะไรสดใหม่ เร็วๆ มักได้รับความสนใจมากกว่า ยิ่งเป็นกระแสปลาดังๆ ซ้ำมเดือนไปก็อาจตก เทรนด์ (trend) ไปแล้ว เช่นเดียวกับเกณฑ์การตัดสินครับ มาตรฐานแต่เก่าก่อนนั้น อาจเหมาะสมกับในยุค ในสมัยหนึ่ง เหมือนรัฐธรรมนูญครับ นานๆ ไปก็ต้องร่างกันใหม่ซะที แต่จะรับหรือไม่ ก็อีกเรื่องครับ นอกเรื่องอีกแล้ว วกกลับเรื่องปลาดีกว่าครับ ในฐานะของคนเลี้ยงปลาคนหนึ่ง เรื่องเกณฑ์ตัดสินนี้มีผลกระทบกับผมโดยตรง เพราะผมโรคจิตชอบไปดูการประกวด แถมชอบลากพรรคพวกไปดูนี่สิ เลยเกิดปัญหาเรื่อง ค้านสายตา คนดู บก.เคยเขียนในบทบรรณาธิการไว้นานมากแล้วประมาณว่า เกณฑ์การตัดสินนั้นไม่ยาก แค่เขียนแล้วก็เผยแพร่กันให้ทราบทั่วกัน แค่นั้น ผมก็มาคิดๆ อยู่นานพอสมควร บวกกับการปรึกษากลุ่มคนที่ประกวดปลาบางท่าน ก็ได้ข้อสรุป มาว่า จะว่าง่ายก็ง่าย ว่ายากก็ยาก ที่จะกำหนดเกณฑ์ตัดสินปลาข้ามสายพันธุ์ ที่ว่าง่ายก็เพราะ ผมนั่งเขียนเอง แวบเดียวเสร็จ เหมือนที่จะนำเสนอต่อไปนี้ กับเกณฑ์ที่ร่างออกมานั้นจะมีใครเอาไปใช้บ้าง ตรงนี้แหละครับที่ว่ายาก แต่ถ้าไม่ทำก็คงไม่มีใครทำอีกเช่นเคย ฉบับที่แล้วผมก็อยากเห็นเจ้าภาพนัดประชุมออกเกณฑ์ประกวด เอาเข้าจริงก็ยังมี แถมที่ทำนายทายหักไปเรื่องจัดประกวดแล้วคนในกลุ่มได้รางวัลกันเอง ก็ยังมีอยู่ เรียกได้ว่าพูดไม่ทันขาดคำ ช่างเถอะครับจัดไปแล้ว แต่ดูแล้วมันก็แปลกดี ที่ทีมจัดการประกวดส่งปลาเอง รับสมัครปลาเอง ผมพูดไม่ออก ในความรู้สึกส่วนตัว ผมอยากให้การประกวดมีความยุติธรรมทุกด้าน ไม่ตกเป็นข้อครหาของคนอื่น ผมพูดเพราะหวังดี แต่คนอ่านแล้ว

จะเข้าใจตามเจตนารมณ์ผมหรือไม่ มาดูเรื่องประกวดดีกว่าก่อนบรรยากาศจะเสีย ที่ผมเขียนต่อไปนี่ถือว่าเป็น "คู่มือชมปลาประกวด" หรือ "คู่มือเลือกชมปลาสวย" ในแบบของผมกันดีกว่า โดยขอเสนอ เฉพาะปลาในกลุ่ม ฟลาวเวอร์ ฮอธร์น เป็นหลัก เนื่องจากในกลุ่มเทกซ์สนั้นไม่สันทัดเป็นอย่างยิ่ง ใ้หาคนที่เชี่ยวชาญ จะขอความรู้มาแนะนำเสนอท่านผู้อ่านอีกที

ในการประกวดในปัจจุบันนั้นจะแบ่งชนิดของการประกวด เป็นหลักๆดังนี้

1. หัวมีมาร์ค คือ บริเวณขมับ จะมีจุดดำ หรือที่เรียกว่ามาร์ค ส่วนมากก็ฟลาวเวอร์ทั่วไป
2. หัวไม่มีมาร์ค ส่วนมากจะเป็นกัมฟา หรือพวงชินแดง เรดซีอกอะไรพวกนั้น
3. ซีอर्ट บอดี้ (**short body**) พวกตัวสั้นๆทั้งหลาย
4. เทกซ์สแดง (ผมไม่ชอกกล่าวถึง เพราะไม่ชำนาญ)

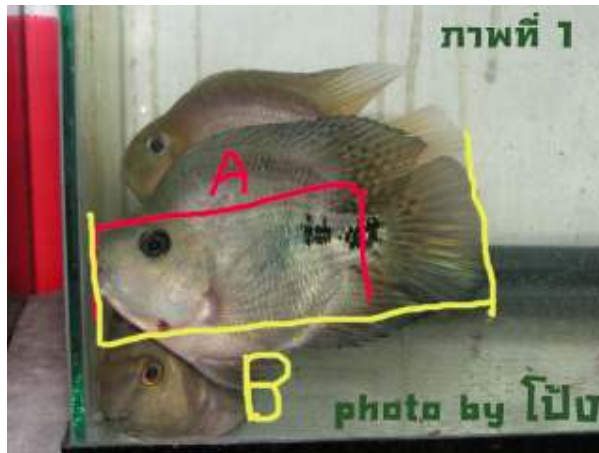
มาดูกันเป็นตัวอย่างไป ชนิด 1-2 ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าใดนัก เนื่องจากค่อนข้างชัดเจนในเรื่องการจำแนก อาจมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบกันนิดหน่อยในเรื่องชนิดปลาที่ส่ง ในประเภทที่ 1 หัวมีมาร์ค ส่วนมากก็จะเป็น ฟลาวเวอร์ อยู่แล้ว อาจมีปัญหาจุกจิกในการประกวดเช่น การวัดขนาด ผมก็ไม่เข้าใจว่าแค่เรื่องการวัด ทำไมถึงมีปัญหากันมาก เห็นหลายคนที่มีปัญหาเรื่องการวัดขนาดปลามาก โดยส่วนมากคณะกรรมการผู้จัดงาน **มักกำหนดให้วัดขนาดจากปากถึงปลายหาง** ปัญหาที่ไม่น่าจะจะมีก็ดันมี คือ เจ้าของปลาวัดขนาดปลาไม่เป็นหรือ หรือไม้บรรทัดที่วัดแต่ละอันขนาดไม่เท่ากัน เช่น กำหนดขนาดปลายจากปากถึงปลายหาง ยาวไม่เกิน 4 นิ้ว แต่ไม้บรรทัดบางโรงงานผลิตสเกลสั้นเกินกว่าปกติหรืออย่างไร ถึงวัดปลามาแล้วได้ 4 นิ้ว รึว่ามีอะไรแอบแฝง ไม่อยากคิดว่าจะเอาเปรียบคนอื่นโดยการโกงขนาดเลยจริงๆ หลายตัวสวยๆแต่ตกม้าตายเพราะเจ้าของวัดไม่เป็นนั้น ก็มีให้ชมกันอยู่เสมอๆ มันน่าขันนะครับ ว่าสเกลไม้บรรทัด กับตลับเมตร ไม่เท่ากัน อธิ ส่วนที่มีปัญหารองลงมาคือประเภท ที่ 2 หัวไม่มีมาร์คนี้แหละครับ ในรุ่นนี้มีผู้เข้าชิงหลายชื่อ ได้แก่ 1 พวกฟลาวเวอร์ที่มีมาร์คหัวไม่มี 2 พวกสายลอกทั้งหลายอันนี้ได้แก่ เฟลม ไตรทอง ชินแดง เรดซีอก กัมฟา อะไรเทือกนี้ จุดนี้ก็จะเห็นข้อแตกต่างได้ชัดเจนของการที่ยังไม่มีการกำหนดคะแนนแต่ละประเภทปลา เพราะกัมฟา ต้องตัดกับฟลาวเวอร์ฮอธร์น มันหละสีเพราะเอาเกณฑ์ฟลาวเวอร์ตัดกัมฟา รึไงครับ มีงานไหนบ้างที่เอาคนละเกณฑ์ เอาแบบจริงๆ นะครับ ไม่ใช่บอกว่า ฉันก็ให้คะแนน แบบกัมฟา ผมคนหนึ่งแหละไม่เชื่อเด็ดขาด ยกเว้นงานที่แยกกัมฟาออกไปต่างหาก ส่วนมารวมทั้งนั้น แถมที่สำคัญ **ปลาลอกกับไม่ลอก ยังใช้เกณฑ์เดียวกัน** อูแม่เจ้า ใครได้เปรียบเสียเปรียบละนะ เช่น ปลาลอกไม่มีมุก ส่วนปลาไม่ลอกมีมุก ปวดหัวจริงๆ กลายเป็นว่าปลาลอกไม่เคยได้รางวัลใหญ่ เพราะไม่ครบเครื่องเพราะขาดมุก ว่าไปนั้น ยังมีเรือปวดหัวอีกครับ สำหรับ

น้องเล็ก ซื้อมือถือที่นั่นเอง ประเภทที่ 3 สุดยอดแห่งการปวดหัว และชวนให้ขบขันว่ายาวยั้งนี้หรือสั้น บางท่านยังมีความสับสนระหว่างความสั้น ความยาว ขอให้ดูรูปที่ 2 (ทำชื่อรูปผิดครับ เดี่ยว รูปที่... เดี่ยวภาพที่ดู 1,2 เหนาะครับ) ปลาบางตัวแค่มิยาวเป็นงู บางคนก็บอกนี้หละซื้อมือถือดี แล้วตัวที่มันกลมๆ เช่นพวกนกแก้ว นี้เรียกว่าอะไร ซุปเปอร์ซื้อมือถือว่าอะไรครับ ซื้อมือถือนี้ต้องดูจากต้นแบบการสั้นจริงๆนั่นคือ ปลาบอลลูกครับ ที่เรียกว่าซื้อมือถือของแท้ เกิดจากการคัดพันธุ์ของปลาจำพวก ซัลฟิน ตัวยาวๆปกติมันหละครับ ผสมปลาสั้นๆ เข้ากันเรื่อยๆ หลากๆรอบ จนได้ตัวสั้น รูปร่างคล้ายบอลลูกนั่นเอง ที่นี้จำแนกได้แล้วว่าตัวไหนสั้น ตัวไหนยาว สั้นนี้สั้นเกินก็ไม่สวยงามครับ ก็ต้องสั้นได้รูป หรือที่ว่างกลมนั่นเอง ดูวิธีดูปลาว่าซื้อมือถือหรือไม่ที่ตรงภาคผนวกละกันครับ

กลับมาดูเรื่องคะแนน กันต่อ ผมยกตัวอย่างของปลาทองมาเทียบกับครอสบริดให้เห็นกันชัดๆ ว่ากรรมการเยอะใช้ว่าซัวร์ บางคนก็ให้คะแนนสูงโตง บางคนก็กดคะแนนดิน โดยไปเน้นคะแนนยับยอย ทำให้โดนตัดกันระนาว ดูแค่ส่วนหลักๆก็พอครับ เพราะปลาจะสวยก็คือดูที่สมดุลกัน (Symmetry) แค่นั้น หลักใหญ่ๆ ซ้ายขวาต้องเท่ากัน สีสีนมาร์ค ต้องเท่าๆกันหรือพอๆกันทั้งสองด้าน แต่ละอวัยวะจะไม่ใหญ่โต หรือเล็กจนดูไม่สวยงาม เช่นโหนกก็ต้องสมตัว ตัวเล็กแต่โหนกใหญ่เกินมันพิการะครับ ไม่ใช่สวย เราประกวดปลาสวย ไม่ใช่ประกวดเฉพาะหัวปลา คะแนนต้องพอๆกันแต่ละอวัยวะ โดยภาพรวมเกณฑ์ที่ผมเอามาให้ดูนั้นถือว่าใช้ได้แล้ว แต่ควรปรับปรุงอีกสักเล็กน้อย รวมทั้งการเปิดเผยชื่อกรรมการว่าใครให้เท่าไร นั่นถือว่าแฟร์อย่างที่สุดครับ คนทำดีควรได้รับการชื่นชม และสนับสนุน แต่ถ้ามือไม่ถึงอย่างผม ก็ควรดูเฉยๆครับอย่าลงไปเลยครับสงสารคนอื่น ๆ

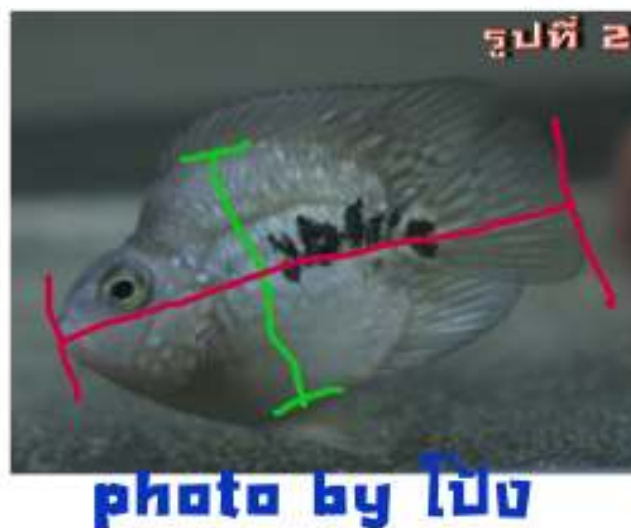
ผมจะพูดอยู่คนเดียวก็ไม่ได้ครับ ต้องอาศัยผู้เกี่ยวข้องในวงการปลาหมอสี่ข้ามสายพันธุ์มาช่วยกันร่างเกณฑ์การตัดสินกันครับ ซึ่งทางกรมประมง โดยท่าน ผอ.สนธิพันธ์ แห่งสถาบันวิจัยสัตว์น้ำนั้นได้รับเป็นเจ้าภาพในการจัดสัมมนาการตัดสินปลาหมอสี่ข้ามสายพันธุ์ ให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อป้องกันข้อครหาในการประกวด ซึ่งตอนนี้ยังอยู่ในขั้นประสานงานอยู่ครับ ส่วนจะจัดเมื่อไรนั้นคอยติดตามในเว็บ <http://www.siamcrossbreedclub.com/> ครับ ผม โดยจะเป็นการสัมมนาที่รวมเอากรรมการ ผู้เลี้ยง ผู้ส่งประกวด และเจ้าหน้าที่ผู้จัดประกวดมาพบและพูดคุย และร่วมกำหนดกฎเกณฑ์กัน และผมจะนำเสนอเกณฑ์ที่ผ่านความเห็นชอบในการสัมมนาครั้งนี้มาให้ท่านผู้อ่านในโอกาสหน้าต่อไปครับ

คำอธิบาย

ภาพที่ 1 **A** คือจากปากถึงคอดหาง -- เรียกการวัดแบบนี้ว่า **standard length** หรือ การวัดแบบมาตรฐาน นิยมวัดแบบนี้สำหรับในต่างประเทศ ส่วนมากพวกฝรั่งจะใช้ วัดเป็นนิ้ว หรือ เซนติเมตร เนื่องจากหางปลาแต่ละชนิดยาวสั้นไม่เท่ากัน จึงต้องใช้วิธีนี้

B คือจากปากถึงปลายหาง - เรียกการวัดแบบนี้ว่า **Total length** หรือ การวัดแบบทั้งหมด นิยมวัดแบบนี้สำหรับเอเชีย วัดเป็นนิ้ว หรือเซนติเมตร

รูปที่ 2 ความยาวลำตัว (เส้นแนวนอน) ทารด้วย ความกว้างลำตัว (เส้นแนวตั้ง) ผลลัพธ์ควรออกมาอยู่ในช่วง 1.5 – 2.0 จึงจะถือว่าเป็นข้อต่บอดี อัตราส่วนนี้ถือว่าดูแล้วปลากลมจริง

3.3 ออรัณดาหัววัน

6

ขนาดใบเกิน 3 นิ้ว

วันปลาตายงานแห่งชาติ ประจำปี 2547

วันเสาร์ที่ 16 ตุลาคม 2547 - วันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม 2547

ลักษณะ	ออรัณดาหัววัน	คะแนน	เดจโบสถ์กร					หมายเลข
			กรรมกร 1	กรรมกร 2	กรรมกร 3	กรรมกร 4	กรรมกร 5	87
หัว	22	คะแนน	20		20	22	20	
ลำตัว รูปทรง และเกล็ด	18	คะแนน	18		16	18	16	
ครีบหาง	18	คะแนน	16		16	15	16	
สี	12	คะแนน	11		9	10	10	
ครีบท้อง	12	คะแนน	11		10	10	10	
การทรงตัวและการว่ายน้ำ	10	คะแนน	10		9	10	9	
ครีบทวาร	4	คะแนน	4		4	4	3	
ครีบอกอื่น ๆ	4	คะแนน	4		4	4	3	
คะแนนรวม	100	คะแนน	96		88	93	87	
คะแนนรวม							364	
คะแนนรวมเฉลี่ย							91	

3.3 ออรัณดาหัววัน

ขนาดใบเกิน 3 นิ้ว

วันปลาตายงานแห่งชาติ ประจำปี 2547

วันเสาร์ที่ 16 ตุลาคม 2547 - วันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม 2547

ลักษณะ	ออรัณดาหัววัน	คะแนน	เดจโบสถ์กร					หมายเลข
			กรรมกร 1	กรรมกร 2	กรรมกร 3	กรรมกร 4	กรรมกร 5	82
หัว	22	คะแนน	20		18	20	19	
ลำตัว รูปทรง และเกล็ด	18	คะแนน	16		15	18	15	
ครีบหาง	18	คะแนน	16		15	13	15	
สี	12	คะแนน	9		10	9	8	
ครีบท้อง	12	คะแนน	11		8	9	8	
การทรงตัวและการว่ายน้ำ	10	คะแนน	10		9	10	8	
ครีบทวาร	4	คะแนน	4		4	4	3	
ครีบอกอื่น ๆ	4	คะแนน	4		4	4	3	
คะแนนรวม	100	คะแนน	90		83	87	79	
คะแนนรวม							339	
คะแนนรวมเฉลี่ย							84.75	

รูปที่ 3-7 ใบคะแนนของปลาแต่ละประเภท